Nr. 99 Oktoober-november-detsember 2010

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

Advendiajal saame unistada tulevikust

IGAVESED SEADUSED: viies ja kuues käsk

Kristlasena Kaplinnas

O_2 Reekülas

Keskkonverentsi kaja

Soolaterake Maret Puu





Toimetasin parasjagu seekordset ajakirjanumbrit, kui mu abikaasa nagu muuseas lennutas õhku küsimuse, et kas seekord ikka jõuludest ka juttu tuleb. Pomisesin talle vastuseks midagi ebamäärast, "ei" ja "jah" vahepealset, ning jäin ise küsimuse üle mõtisklema. Millest peaks üks lugu või artikkel rääkima, et oleks õigus öelda: jah, selles on juttu jõuludest?! Kas jõululugu on üksnes jõuluevangeeliumi ümberjutustus? Kas oluline tunnus oleks näiteks sõna "jõulud" ise? Aga Piiblist me seda sõna ju ei leiagi? Või on hoopis nii, et kogu kristliku kiriku, kristlaskonna ja iga üksiku kristlase elu polegi lõppkokkuvõttes midagi muud kui üksainus pikk ja mitmetahuline jutustus jõuludest ja jõuluimest?*

Sel juhul kirjutavad jõuludest või jõulusõnumist kõik, kes Koduteel järjekorras juba 99. numbrisse kaastööd on teinud – mõnes artiklis on see seos lihtsalt otsesem ja teises kaudsem.

Piiskop Christian Alstedi advendilugu, Mark Nelsoni muljed Lõuna-Aafrikas peetud evangelismikongressilt ja Tarmo Lilleoja selgitused Rootsi metodistide tulevikuvisioonide kohta suunavad meie pilgu maailmale laiemalt.

Pastor Toomas Pajusoo ja kaplan Raivo Nikiforovi mõtted viienda ja kuuenda käsu kohta ärgitavad meid vaatama sissepoole, annavad aimu, mis nüansse ja võimalusi inimlapse jaoks on neile igavestele seadustele lisanud jõulusündmus.

Reeküla noored eesotsas Marjana Luistiga, Maie Kompus, Katrin Ventsel ja Rebecca Kontus, Maret Puu ja paljud teised on inimesed meie kõrvalt, kes on valmis jagama lootust (vt piiskopi sõnumit lk 3) ning jutustavad päevast päeva lugu jõuluimest oma elu ja igapäevategemistega.

"Uskuge valgusesse, kuni teil valgus on, et te sünniksite valguse lasteks." (Jh 12:36a)

KÄRT JÄNES-KAPP

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 4 (99) 2010
Hind 35 krooni / 2,23 eurot

SELLES NUMBRIS





Esikaanel:
Tallinnas ja Kaplinnas,
fotod Toomas Pajusoo ja
Mark Nelson

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post:
koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Uut taevast ja uut maad oodates ...


Arhiivifoto

Kas mäletate aastatagust aega? Tähelepanu koondus siis maailma liidritele, kes kogunesid ülemaailmsele kliimakonverentsile*. Me palvetasime, pidasime jumalateenistusi ja valitsusvälised organisatsioonid tutvustasid oma ideid. Aga pärast kõiki neid pingsaid tööpäevi ei otsustanud maailma liidrid õigupoolest midagi. Sündmused, säravad ideed ja targad slõuganid vajusid unustusehõlma, meedia tähelepanu pöördus uude suunda ning üksnes kõige pühendunumad jätkasid tähelepanu juhtimist probleemile ning kõnelemist globaalse soojenemise ja süsinikujalajälje teemal – lootused purunevad meie maailmas kergesti. Tänapäeva raamatute ja filmide tulevikuvisioonid on pigem õudusunenäod kui utoopilised unelmad, me ei usalda iseennast ega usu, et meie liidrid juhivad meid helgesse tulevikku.

Ma tänan Jumalat advendi, selle imelise lootuseaja eest. Maailmas, kus lootus on kadunud, võimaldab advendiaeg unistada tulevikust ning julgustab valmistuma parimaks ja mitte halvimaks. Meie lootus ammutab jõudu Jeesuse Kristuse ülestõusmisest ja tema lubadusest tulla tagasi kirkuses. Ühel hetkel sekkub Jumal ajalukku ja hävitab maailma, mida meie tunneme. See saab olema aeg, mil võidule pääseb õiglus, mil hea tahe eristatakse kurjast, kogu valu ja häda kaob, valukarjed vaigistatakse ning asendatakse jumalikkuse ja armuga, mis voolab välja Kristuse lunastusest, ning Jumal loob uue taeva ja uue maa. Sõjad, viha, ebaõiglus, eelarvamused, eraldatus, usaldamatus, enesekesksus, nälg ja hirm on selles maailmas reaalsed, aga mitte nii võimsad, nagu me arvame. Teistsugune ja tugevam jõud töötab, ilmutades end jumalariigis, mis on käeulatuses. Ja kui inimesi puudutab Kristuse arm, hakkab nende elu muutuma ja sinna ilmub uus mõõde – lootus.

Maailmas, kus lootus on kadunud, võimaldab advendiaeg unistada tulevikust ning julgustab valmistuma parimaks ja mitte halvimaks.

Me kuuleme Kristuse häält, mis hüüab meid uutes lugudes, mis räägivad Afganistani naistest, kes panevad end põlema, et pääseda pealesunnitud abielust, ikestatud elust ja meeleheitest; miljonitest, kes igal aastal surevad malaariasse; inimestest, kes surevad nälga, samal ajal kui arenenud Põhi keeldub jagamast oma rikkust ja sulgeb piirid. Üksnes Jeesusest tulenev lootus on see, mis aitab inimestel astuda vastu reaalsusele, astuda vastu ebaõiglusele, mitte alla anda ja mitte loobuda, otsida tõde ja oodata parimat kaasinimestelt. Lootus Kristuses annab inimestele jõudu olla tugev ja uskuda keset pimedust, hirmu, kurjust ja kannatusi. See lootus annab inimestele julguse tegutseda ja jõuda oma naabriteni, inimesteni, kes vajavad abi.

Tõepoolest, meil on lootust. Samas oleme meie, kes me advendiajal ja ka aasta kõigil teistel päevadel ootame uut taevast ja uut maad, kutsutud seda lootust maailmaga jagama ning selle lootuse valguses julgelt elama.

Kristus on surnud – Kristus on üles tõusnud – Kristus tuleb taas tagasi.

piiskop
CHRISTIAN ÅLSTED

** 2009. aasta ülemaailmne kliimakonverents peeti 7.–18. detsembrini Taani pealinnas Kopenhaagenis, mis on ka meie piiskopi kodulinn.*

Mida võime õppida kümnest käsust?

Viies ja kuues käsk

TOOMAS PAJUSOO

Sa pead oma isa ja ema austama, et su elupäevi pikendataks sellel maal, mille Issand, su Jumal, sulle annab!
(2Ms 20:12)

Sa ei tohi tappa!
(2Ms 5:17)

Viies käsk

Viies on ainuke käsk, millega kaasneb tõotus: pikki elupäevi lubatakse ainult neile, kes austavad oma isa ja ema. Viies käsk on ühtlasi vahelüli esimese nelja ja järgneva viie vahel. Esimesed neli õpetavad, kuidas armastada ja suhtuda Jumalasse; alates viiendast õpetavad käsud, kuidas armastada ja austada kaasinimest.

Vanemate austamine on elukestev pühendumine, mis ei lõpe täiskasvanuks saades. Lapsel on vanemate ees erilised kohustused. Paulus kirjutab (1Tm 4 ja 8): “Aga kui kellelgi lesknaisel on lapsi või lapselapsi, siis need õppigu esmalt ise kohtlema jumalakartlikult oma peret ja tänulikult tasuma, mis nad on võlgu oma vanematele; sest see on meelepärane Jumala silmis.” Ja: “Kui aga keegi omaste ja kõige lähedasemate eest ei hoolitse, siis see on salanud ära usu ja on halvem kui uskmatu.” Ja veel (Kl 3:20): “Lapsed, olge oma vanemaile kuulekad kõigis asjus, sest see on Issandale meelepärane!” Ja veel (Ef 6:1): “Lapsed, olge kuulekad oma vanemaile Issandas, sest see on õige!”

Viies on ainuke käsk, millega kaasneb tõotus: pikki elupäevi lubatakse ainult neile, kes austavad oma isa ja ema.

Juhiseid vanemate austamiseks kohtab Piiblis mitmel pool ja eriti rohkelt Õpetussõnades (nt 1:8 ja 23:22). Luuka evangeeliumis (18:20) tsiteerib Jeesus käsku „austa oma isa ja ema!”, Markuse evangeeliumist (7:9–13) võime lugeda, kuidas Jeesus kritiseeris neid, kes jätsid unarusse vanemate



eest hoolitsemise. Jeesus suhtus armastusega oma emasse Kaana pulmas ja kuuletus ta sõnale, tehes seal oma esimese imeteo pulmarahva pärast (Jh 2:1–9). Isegi ristipuul valude keskel ei unustanud Jeesus väljendada erilist armastust ema (ja jünger Johannese) vastu.

Perekonna lugupidamine ja austamine on oluline. Mida saaksid sina täna teha oma vanemate heaks?

Kahtlemata võib viies käsk tõstatada ka küsimusi. Kuidas suhtuda vanemasse, keda on raske au sees pidada? Jumal ei nõua viiendas käsus, et lapsed peaksid alistuma näiteks väärkohtlemisele. Ometi peame oma esivanemaid austama. Kuidas oleks see võimalik?

Esiteks tuleb tegeleda oma suhtumisega. Jeesus käskis meil armastada isegi oma vaenlasi ja palvetada nende eest (Mt 5:44–45). See põhimõte kehtib ka vanemate kohta, kes on vääriti kohelnud lapsi. Võib küll põlastada nende patust käitumist, ent ei saa põlata neid kui isikuid.

Lõpuks tuleb korraldada oma elu viisil, mis kõige paremini austab vanemaid meie oma eeskuju kaudu. Meie õige käitumine võib tuua neile lugupidamist, mida nad pole ära teeninud. Aga kui asja üle sügavamalt järele mõtelda, siis pole keegi meist Jumala andestust ise välja teeninud. Seda antakse meile kõigile ainult armust usu kaudu.

Lõpetuseks – viiendale käsule kuuletumine õpetab meid paremini respekteerima ka teisi autoriteete. Seepärast on viiendal käsul universaalne ja selge rakendus. Apostel Peetrus on kirjutanud (1Pt 2:17): “Austage kõiki, armastage vendi, kartke Jumalat ja austage kuningat!”

Kuues käsk

Kuuenda käsu fookuses on inimelu kaitsmine. Iga inimese elu on Jumala imeline kingitus. Just inimelu pühaduse tõttu ei ole kellelgi õigust selle kallale kippuda.

Inimese elu teeb väärtuslikuks ka see, millest on juttu Piibli esimeses peatükis (1Ms 1:26–27). Jumal tegi inimesed oma näo järgi ja soovib, et oleksime loomult tema sarnased. Me oleme Jumala kätetöö, nagu ütleb Iiob (Ii 14:15). Seepärast ei ole inimesel õigust otsustada teise inimese elu üle. Esimeses Moosese raamatus (9:6) öeldakse: “Kes valab inimese vere, selle vere valab inimene, sest inimene on tehtud Jumala näo järgi!” Jumalal üksi on täielik kontroll kogu looduse, samuti inimese elu ja surma üle. Koguja ütleb (8:8a): “Ei ole inimene tuule valitseja, et ta tuult võiks peatada, ja kellelgi pole meelevalda surmapäeva üle.”

Kui üks inimene võtab teiselt elu, isegi kui tal on selleks oma arust põhjendus, võtab ta enesele Jumala rolli. Apostel Paulus annab meile head nõu (Rm 12:17–19): “Ärge tasuge kellelegi kurja kurjaga, hoolitsege selle eest, mis on hea kõigi inimeste silmis! Kui võimalik, niipalju kui oleneb teist, pidage rahu kõigi inimestega! Ärge makske ise kätte, armsad, vaid andke maad Jumala vihale, sest on kirjutatud: „Minu päralt on kättemaks, mina tasun kätte” – nii ütleb Issand.”

Vanas Testamendis tehakse vahet mõrva ja ettekavatsemata tapmise vahel. Mõrva puhul (vt 4Ms 35:16–18) ei võetud arvesse, mis oli põhjus, ja karistus oli muutumatu: juutide käsuseaduse järgi pidi mõrvar surema. Ettekavatsemata tapmise puhul oli olukord teistsugune: inimesele anti võimalus põgeneda pelgulinna, kuhu ta pidi jääma kuni ülempreestri surmani (vt 4Ms 35:22–28).

Kuigi Vanas Seaduses on öeldud, et ära vihka südames oma venda (3Ms 19:17), karistati mitte vihkami-

se, vaid mõrva eest. Uues Seaduses on aga teistmoodi. Jeesus toob selgituse Mäejutluses: “Te olete kuulnud, et muistsele põlvele on öeldud: Sa ei tohi tappa! ja igaüks, kes tapab, peab minema kohtu alla. Aga mina ütlen teile: Igaüks, kes oma venna peale vihastab, peab minema kohtu alla, kes aga oma vennale ütleb: „Tola!”, peab minema ülemkohtu alla, kes aga ütleb: „Sina jäle!”, peab minema tulepõrgusse.” (Mt 5:21–22) Jeesus asetab siin rõhu vihkamisele kui tapmise peamisele põhjusele. Siiski pakub Uus Seadus Kristuse läbi meeleparanduse võimalust, öeldes selgelt: “Tema on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meeleparandusele.”(2Pt 3:9b)

Üks kuuenda käsu andmise põhjus oli inimese kaitsmine tema ligimese raevu ja viha eest. Just inimese südamest saavad need alguse ja võivad põhjustada kõigi muude pahede hulgas ka tapmist. Jeesus ütles (Mk 7:20–23): “Mis inimesest välja tuleb, see rüvetab inimest, sest seest, inimese südamest, tuleb välja halbu arutlusi, hooramist, vargust, tapmist, abielurikkumist, ahnitsemist, kurjust, kavalust, liiderlikkust, kadedust, pühaduseteotust, kõrkust, rumalust – kõik need pahed tulevad seest välja, ja need rüvetavad inimest.” Sama mõttekäiku jätkab apostel Jaakobus (Jk 4:1–2): “Kust tulevad siis sõdimised ja kust tülid teie keskel? Eks nad tule sealt, teie ihuliikmetes sõdivatest lõbuhimudest? Te himustate, ja teil ei ole; te taplete ja tapate, ja ei suuda midagi saavutada; te tülitsete ja sõdite. Teil ei ole, sest te ei palu.”

Inimene ei tapa üksnes relva või füüsilise vägivalla tarvitamisega, ta võib tappa isegi mõtlematute sõnadega (vt Õp 12:18). Keelega, mis on tulvil surmavat mürki, võib palju kurja korda saata, kui see ei ole Issandale üle antud (Jk 3:8). Keelepattude registrisse kuulub ka teiste tagarääkimine või avalik alandamine, mis võib röövida inimese väärikuse.

Kuues käsk on tänapäeval keskne paljudes avalikes vaidlustes, mis puudutavad aborti, eutanaasiat, enesetappu, tapmist hooletuse tõttu, enesekaitset, surmanuhtlust ja sõda. Mitte iga nimetatud teema kohta ei leia me Piiblist otsest vastust. Ometi jäävad need vaidlematult kuuenda käsu mõjusfääri ja kristlastena peame Jumala Vaimu juhtimisel leidma neile vastuse. KT

Mõtteid kuuenda käsu kohta

Kaplan RAIVO NIKIFOROV

Minu arutelu kuuenda käsu üle on pigem sissejuhatus selle teemaga haakuvatesse eetilistesse küsimustesse, nagu näiteks abort, eutanaasia, enesetapp, surmanuhtlus, sõjaline sekkumine ja vägivald.

Olen kuulnud väiteid, et selle käsu kontekstis ei räägita tapmisest, vaid mõrvamisest. Ma ei tea küll nende kahe sõna keelelist erinevust, aga jääb mulje, et püütakse õigustada Piibli sõnastust. Rääkides tapmisest, ei ole minu arvates inimesel võimalik usklikku tappa: “Ja ärge kartke neid, kes ihu tapavad, hinge ei suuda aga tappa, pigem kartke teda, kes võib nii hinge kui ihu põrgus hukata.” (Mt 10:28)

Seega – rääkides inimesest, räägime me tervikust, nii ihust kui ka hingest. Hinge tapmine on võimalik ainult Jumalale. Loomulikult jääb õhku küsimus, kas inimese looming on elus või saame elusolendeina käsitada ainult Jumala loomingut?

Usklikuna võime suunata oma hinge tapmise suunas ainuüksi vaikimise või salgamise kaudu.

Selleks, et vastata küsimustele tapmise kohta, peame esmalt ära seletama nii elu kui ka surma alguse. Sest ei ole võimalik rääkida tapmisest, kui elu ei ole alanud, samuti ei saa rääkida tapmisest, kui surm ei ole alanud. Siin peame igaüks ise kuskile piiri tõmbama.

Eesti Vabariigi põhiseadus (§16) kaitseb igaühe elu. Oma vägivallatuses kõige kaugemale minev religioosne kogukond on džainistid, kes väldivad tegevusi ja isegi toitumist, mis võiks kedagi kahjustada. Sellest tulenevalt söövad nad puuvilju ja joovad piima ega hari põldu, kuna see kahjustaks mullas olevaid elusolendeid.

Patsifism kutsub inimesi mitte vastama vägivallale vägivallaga. Selline seisukoht oli kristlikus kirikus valdav enne Constantinuse ususallivuse edikti. Selle ajani oli kristlus Rooma riigis tagakiusatud. Väeteenistusest keeldumise üheks põhjuseks oli ka lahingulipu austamise kultuse praktiseerimine. Pärast Constantinuse pöördumist said kristlased Rooma riigis kõrgetele positsioonidele ning kristlus võttis omaks õiglase sõja arusaama.

Patsifism on kristluse jaoks loomulik. Kristus ka ei tulnud maailma, et muuta seda vägivaldselt. Tema eeskuju järgides on ka kristlastele loomulik vägivallatu käitumine.

Teisalt on öeldud: “Ei ole olemas suuremat armastust kui see, et keegi annab elu oma sõprade eest.” (Jh 15:13) Samas ei pruugi ka see lause viidata aktiivsele tegevusele.

Sest ei ole võimalik rääkida tapmisest, kui elu ei ole alanud, samuti ei saa rääkida tapmisest, kui surm ei ole alanud. Siin peame igaüks ise kuskile piiri tõmbama.

Kristus ei õigusta siiski hoolimatust. Selle parimaks näiteks on lugu halastajast samaarlasest. Meid ei ole siia maailma kutsutud istuma käed rüpes ja lootma, et usklikuks olemise kaudu saame kunagi taevasse ja pärime igavese elu. Usklikuna võime suunata oma hinge tapmise suunas ainuüksi vaikimise või salgamise kaudu. Seega võtavad inimesed, kes keelavad lastele Jumalast rääkida, endale vastutuse nende laste hinge eest.

Kaplanid ei ole Kaitseväes selleks, et õigustada vägivalda. Nad on selleks, et teenida neid, kelle jaoks on oluline hoolida perest ja lähedastest. Sõdimine ei tähenda iga hinna eest kellegi tapmist. See on pigem parima valiku teostamine rahu heaks, kasutades kogu oma mõistust ja jõudu.

Millal algab elu ja millal algab surm? Nendele küsimustele oli enne tehnika arengut päris lihtne vastata. Tänapäeval suudame me tehnikat kasutades väga palju head teha eludest hoolimiseks, kuid oma piiratuses ei suuda me siiski kõike. Eetilised arutlused peaksid aitama kaasa sellele, et tegutsedes kusagil elu säilitamiseks iga hinna eest, ei muutuks me ükskõikseks seal, kus elu tõesti väärib säilitamist. KT

Kümme aastat Tallinna metodisti kirikut

12. septembril möödus kümme aastat ajast, mil pühitseti Tallinna metodistide vastvalminud pühakoda. Sel puhul toimus Tallinna koguduses pidulik jumalateenistus, kus tänati Issandat kümne aasta eest, mil hoones tegutsetud.

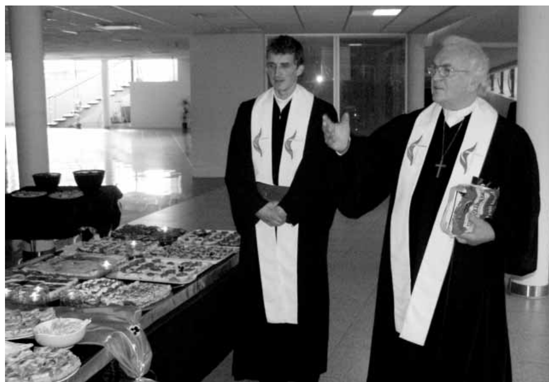
Pidulikku sündmust kaunistas muusikaliselt Credo-Allika kammerkoor oma tuntud headuses. Jumalateenistust juhatas vanempastor Olav Pärnamets, kes esitas ülevaate kirikuhoone ehitamisest. Samuti jagas muljeid koos rikkaliku slaidimaterjaliga pastor Toomas Pajusoo, kes ei unustanud rõhutada, et nüüd, kümme aastat hiljem, on Belgias alanud kiriku oreli ehitus ning loodetavasti ilmestavad juba järgmise aasta augustis jumalateenistusi võimsad orelihelid.

Kutsutud külaliste hulgas oli ka üks kirikuhoone arhitekt – Vilen Künnapu, kes astus üles tervitusega, mis kujunes hoopis usuliseks tunnistuseks. Ta rõhutas, et Kadrioru kiriku projekteerimine ja ehitamine on muutnud tuntavalt ka tema elu. Just tol ajal hakkas ta tunnetama isikulist Jumalat. Tema elus toimus usuline pööre, mis põhjalikult muutis tema elukäiku.

Päevakohase jutluse pidas superintendent Taavi Hollman.

Pärast kaunist ja pidulikku jumalateenistust kutsuti kogudus ja külalised kirikusaali all olevasse fuajeesse, kus ootas suur ja kaunis sünnipäevatort, lisaks muud söögipoolist. Oli kaunis ja pidulik pühapäev, kus tänati Jumalat kõige hea eest, mis kümne aasta jooksul on juhtunud.

ANDRES KAPP





Fotod: TOOMAS PAJUSOO

Päevasõna 75

7. novembril tähistati Tallinna koguduses väljaande "Upper Room" ilmumise 75. sünnipäeva.

Eesti keelde tõlgituna "Päevasõna" nime kandev väljaanne on tänaseks võitnud paljude eestlaste südame. "Upper Room" kui igapäevane palveabimees on välja kasvanud Piiskoplikust Metodisti Kirikust ja hakkas ilmuma 1935. aastal, kui Ameerika Ühendriike räsis jätkuvalt Suur majanduskriis. Kolmveerand sajandit tagasi Texases ingliskeelsena ilmumist alustanud "Päevasõna" loetakse tänapäeval ligi sajas riigis ja poolesajas keeles. Aastate jooksul on "Päevasõnale" kaastööd teinud 25 000 autorit ning ühe numbri trükiarv on tänaseks tõusnud 2,6 miljonini.

Eesti keeles üllitatakse Päevasõna aastast 1989. Päevasõna eestikeelse väljaande toimetaja on olnud läbi aastate Olav Pärnamets.

Auväärt juubeli puhul avanes Tallinna kogudusel võimalus tervitada ja tänada eestikeelse väljaande tõlki Tiiu Kääri ja küljendajat Evelin Kõrvitsat.



Foto: UNO LOORIS

"Päevasõna" meeskonda kuuluvad Tiiu Käär, Olav Pärnamets ja Evelin Kõrvits 7. novembril Tallinna koguduses.

"Päevasõna" saab huviline lugeda ka veebiküljelt www.metodistikirik.ee/paevasona/.

KT

"Tähetorni" uus hooaeg

Sügis tõi lastekeskusesse "Tähetorn" uue hooaja ja maja täitus taas lastega.

Kohe sügise algul oli direktriss Mall Tammel põhjust tänada kolme venda Parkereid ÜMK Calvary kogudusest Ameerika Ühendriikidest, tänu kellele oli lastekeskusel võimalik kinkida uued spordijalatsid kõigile suvelaagris osalenutele ning septembris ka ülejäänud lastele. Selle nimel, et lapsed tossud saaksid, töötavad vennad Parkerid juba kolmandat aastat. Nashville'i Bellevue koguduse naised on aga kudunud "Tähetorni" lastele mütsid, sallid ja kindad.

Sügisesel koolivaheajal saabusid "Tähetorni" tööga tutvuma külalised Soomest. Koos käidi kinos ja tervishoiumuuseumis. Vaheajal osalesid tähetornlased ka Koplis peetud suurel spordipäeval, mis tõi kokku lapsi üle linna.

Novembris olid lastekeskuses taas abiks kolm tudengist vabatahtlikku – üks Hispaaniast, üks Aafrikast ja üks Eestist. Lapsed said nende toel võimaluse näiteks flamenkot õppida ja muidugi inglise keelt harjutada.

Jätkuvad lastekeskuse sidemed mootorratturitega organisatsioonist WIMA. Mall Tamme sõnul on ka koostöö Tallinna lastekaitse talitusega andnud häid tulemusi, mis avalduvad eeskätt selles, et mõnigi laps saab kodus rohkem hoolitsust kui varem.

Aprillis loodab "Tähetorni" pere pidada kümnendat aastapäeva.

KT

Juubilarid Kuressaare koguduses
Aimi Saal 21. november – 70
Liilian Lindmäe 7. detsember – 40
Marje Henno 8. detsember – 60

Tallinna kogudus õnnitleb!
Virve Soode 14. oktoober – 65
Endel Erm 17. oktoober – 70
Marve Kanter 22. oktoober – 60
Erika Sisask 4. november – 65

27. oktoobril ristiti ja 7. novembril õnnistati kogudusse Margus Tohver!

Õnnitleme!
25. mail sündis Liia ja Raivo Nikiforovi perre poeg Rivo!





Lootuse festival Riias

5.–7. novembril sai teoks Lootuse Festival Riias. Enam kui 38 150 osaleja hulgas olid ka külalised Leedust ja Eestist.

Riia Lootuse Festivalil lõi kaasa 560 kogudust ning seda aitas korraldada enam kui 4000 vabatahtlikku. Nagu ka möödunud aastal Eestis, oli festivali põhikorraldaja Billy Grahami Evangeelne Assotsiatsioon.

Ettevalmistused Riia festivalil osalemiseks algasid Eestis juba kevadel, kui kokku said metodistide, baptistide ja nelipühilaste esindajad. Eestist osales Riia festivalil 13 kogudust 292 inimesega, neist 136 mittekristlased. Eestpalvel käis korraldajate andmeil 47 eestlast, kellest 29 tegid seda esmakordselt.

EMK osalemist Riia festivalil koordineeris Robert Tšerenkov. Tema sõnul oli meie kogudustest Riias esindatud Võru kogudus 19 osalejaga ja ka mõned inimesed Tallinna kogudusest.

Võru pastori Kaupo Kandi sõnul oli väga heal tasemel Läti kristlik muusika, samuti oli eestlaste jaoks suurepäraselt korraldatud tõlge.

“Festival oli fantastiline! Mulle isiklikult ka. Väga ülestõstev ja ülendav,” kõlas Robert Tšerenkovi hinnang Riia festivalile EMK kirikuvalitsuse koosolekul 25. novembril.

KT

Seisukohavõtt homoseksuaalsuse küsimuses

Eesti Kirikute Nõukogu töökoosolekul 18. novembril käsitleti veelkord homoseksuaalsuse teemat.

Eesti Kirikute Nõukogu on avaldanud oma seisukoha homoseksuaalsuse küsimuses 16. oktoobril 2008 (vt http://www.ekn.ee/www_tekstid/2008/lakitused.htm).

18. novembril 2010 pidas EKN vajalikuks veel kord rõhutada, et Matteuse evangeeliumis (19:4) on öeldud: ““Kas te ei ole lugenud,” küsis Jeesus, “et loomise algul tegi Looja inimese meheks ja naiseks!””

Edasi saab EKN-i seisukohavõtust lugeda: “Tänases Eesti ühiskonnas ja meedias on aina sagedamini arutluse objektiks homoseksuaalsusega seonduvad küsimused. Arutelu pole jätnud puudutamata ka kirikuid ja nende liikmeskonda. Nt Justiitsministeeriumi algatatud debatt erinevate kooseluvormide seadusandliku staatuse üle, kampaania ja konverents “Erinevus rikastab”.

Eesti Kirikute Nõukogu peab usulise ja kõlbelise elu küsimustes kõrgeimaks autoriteediks Piiblis väljendatud seisukohti.

EKNi liikmeskirikud võtsid 16. oktoobril 2008 vastu ühise seisukoha homoseksuaalsuse küsimuses /.../. Nad tõdesid, et pühakirjatraditsiooni ei saa ümber tõlgendada homoseksuaalset praktikat heakskiitvas tähenduses. Homoseksuaalsus on Piibli järgi patt, mida käsitletakse nii Vanas kui Uues Testamendis ühtviisi negatiivses valguses.

Eestimaa kirikud toetavad tugevat ja traditsioonilist mehe ja naise abielul põhinevat perekonda. Usume, et see on parim keskkond meie lastele kasvamiseks. Kristlikus elu mõistmises ega praktikas ei saa pattu “normaliseerida” ning võimalikud püüded seda teha toovad endaga kaasa pikaajalised muutused ühiskonna tervises.

Samas ei õigusta EKN ennast homoseksuaalidena määratlenud inimeste ahistamist ega nõustu katsetega eristada inimesi selleks, et neid põlgusega kohelda või häbimärgistada. Olles loodud Jumala näo järgi, kuulub kõigile inimlastele nii jumalik armastusväärsus kui inimlik väärikus, sõltumata kellegi pühadusest või patususest.

Me ei saa sallida pattu, kuid kristlik usk muudab meid hoolivaks iga inimese siinse ja tulevase elu suhtes. Just sellepärast on Piibli tõde meile oluline. Seepärast tuleb meil kõigil tegeleda enam ühiskonnale oluliste probleemidega nagu traditsiooniliste pereväärtuste tugevdamine, vaesus, töötus jne.”

EKN/KT

Rakvere linnavalitsus tunneb rõõmu kirikute koostööst

Rakvere kogudus tähistas 14. novembril 90. aastapäeva ja osales seejärel, 28. novembrist 5. detsembrini, aktiivselt Rakvere kirikupäevadel.

Juubelipäevale kohaselt meenutati Rakveres 14. novembril varasemaid töötegijaid ja tähtsamaid sündmusi koguduse elus. Peakõneleja oli superintendent Taavi Hollman, kelle sõnum (toetus 1Jh 2:13) kutsus üles ära tundma Jumalat. Salm, mis on suunatud isadele, tõi välja ka sel päeval tähistatud isadepäeva. Kogudust olid tulnud tervitama aselinnapea Marko Torm, samuti Karmeli, advent- ja nelipühikoguduse pastorid.

Rakvere pastorite hea koostöö tegi võimalikuks ka juba kolmandat korda peetud Rakvere kirikupäevad, mis tänavu toimusid 28. novembrist 5. detsembrini. Enne kirikupäevi anti kirikute koostöös välja voldik Rakvere kirikute kohta ja küsitleti linnaelanikke. Kirikupäevade raames rääkis Lehte Hainsalu vaimulikust luulest, Meego Remmel pidas peamiselt noortest koosnenud publikule loengu õnne võimalikkusest. Peeti perepäeva ja Timo Lige andis kaks kontserti, ühe neist koos Kärdla Ühisgümnaasiumi segakooriga. Sündmusi oli teisigi, enamik neist olid jälgitavad pildiraadio vahendusel. Küsitlustest tehti kokkuvõte 2. detsembri üritusel. Paljud vastanutest rõhutasid kiriku ülesandena tööd noortega ja linnavalitsus tunnustas kirikute koostööd, mis meid kõiki rõõmustab.

Ilusat jõuluaega!

IMBI HERM

Räpina kogudus sai uue pastori

1. advendil ehk 28. novembril õnnistati Räpina koguduse pastori ametisse Ele Paju.

Räpina koguduse senine pastor Andrus Kask avaldas varasügisel soovi lahkuda ametist seoses õpingute jätkamise, muude töökohustuste ja aktiivse osalemisega EMK misjonitöös. Sügiskuudel on Räpina kogudust teeninud mitmed külalised: Rein Laaneser, Taavi Hollman, abilised Võrust.

28. november tõi Räpina palvemaja rahvast täis. Pastoritena osalesid jumalateenistusel senine pastor Andrus Kask, Kärsa koguduse pastor Rein Laaneser, Võru koguduse pastor Kaupo Kant, Räpina Karismaatilise Osaduskiriku pastor ja EMK superintendent Taavi Hollman. Muusikaga olid tulnud teenima ja uut pastorit tervitama Eivin Toodo ja Merle Hollman Tallinnast, kelle saatel laulsid ka lapsed. Pärast jumalateenistust katsid koguduse perenaised õhtusöögilaua, kus lauaosaduses olles räägiti ka Räpina koguduse ajaloost.

Pastor Ele Paju on abielus Taneliga, neil on kaks last. Lisaks pastoriteenistusele jätkab Ele õpinguid Tallinna Ülikoolis, töötab lasteaias ja juhatab EMK lastetöötoimkonda. Ele Paju läkitusteenistus peeti Võrus 21. novembril.

KT

Teeliste kirikutest

Talv on jõudnud ning Eestimaa lumistel teedel liigub järjest vähem teelisi ja väliskülalisi. Ent uus hooaeg on peagi ukse ees ja taas avavad ukse ka teeliste kirikud. Palju on nende seas metodisti kirikuid?

Teelistele on juba aastaid abiks olnud raamatukene ja portaal "Teeliste kirikud", kus üleval info teelistele uksed avanud kirikutest. 2010. aasta statistika on EMK jaoks nukravõitu. Tänavu oli teelistele avatud 115 luteri kirikut, 5 vennastekoguduse palvemaja, 54 õigeusu kirikut, 18 adventistide pühakoda, 12 baptistikogudust, 10 katoliku kirikut, 6 vanausuliste pühakoda, 4 nelipühilaste palvelat ja ainult 3 metodisti pühakoda – Tallinna, Tartu ja Pärnu kirik.

Loodetavasti tuleb 2011. aasta aktiivsem, sest inimestele kuulutavad evangeeliumi ka pühakodade avatud uksed.

ANDRES KAPP

ORELIFONDIS

Jumalariigi soolaterake

4. novembril tähistas 89. sünnipäeva Tallinna koguduse liige ja aktiivne orelisõber Maret Puu. Tema orelisünnipäevale kogunes pühapäeval, 7. novembril nii palju rahvast, et Tallinna koguduse noorteruum kippus kitsaks jääma.

89-aastast sünnipäevalast õnnitleti kõigepealt tavakohaselt kirikusaalis jumalateenistusel ja pärast peeti pidu noorteruumis. Särav ja rõõmus jumalariigi soolaterake, nagu ta ennast ise nimetas, saabus kirikuhoonesse juba varahommikul toeka toiduvaru ja väeva kringliga, mille aitas tema kodunt Laagrist kohale toimetada vene vend Juri Tšerenkov. Mareti heategude küllus on talle kinkinud palju sõpru igast elueast ja rahvusest.

Tulihingelise oreliehituse toetajana on see üllameelne lesknaine annetanud vist küll suurema osa oma maisest varast kaasinimeste, kiriku ja oreli heaks. Sellest on tähelepanuväärseid jälgi oreli kuldraamatus, veel rohkem meie mälus.

Noorteruum sai pidulisi täis, kõik tahtsid Maretile laulda ning teda kättpidi ja kaelustades armastusega üle valada. Mõnus oli istuda kenasti ehitud heldelt kaetud laudade ümber, vestelda, mälestusi heietada.


Foto: UNO LOORIS

Orelisõber Maret Puu.

Hallipäine pastor Olav Pärnamets tuletas meelde, et tema esimene kohtumine Mareti ja tema abikaasa Pauliga oli nende Sitsi kodus. Tollal 14-aastase noorukina oli Olav selle tare palverühma osaline. Veidi kurvameelse moega Paul ja elutulest pakatav Maret olid kena paar töös ja laulus – mees viisivedaja, emand madal saatehääl.

Mareti elukäik pole kerge olnud, ta on läbi teinud Eesti vabariigi sünni- ja vintsutuste loo alates 1914. aastast. Ometi on tema lemmiklaul: "See on mu ainus juubelilaul – Issandat kiita päeval ja ööl!" Kaasinimeste aitamine, töö ja laul saadavad väsimatut "igiliikurit" kindlasti taevarannani.

Seekordsel pidupäeval laulis Maret duetti koos Ella Paasiga – jälle üks vahva paarisrakend läbi aastate nii abistamis- kui laulmistöös. Laululind Lea Kangur põimis oma hääle neile lisaks, luuleline Maire Simm väljendas end värsivormis ning pianist ja klaveripedagoog Heli Lääne (tema, kes tavaliselt seltskonnas tõrgub klaveri taha istumast!) hakkas mängima Chopini ja Gershwinit ning seejärel üht kena tuntud lauluviisi.

Mareti sünnipäevakaardil oli salm Taaveti 126. laulust: "Issand on meile suuri asju teinud, me oleme rõõmsad." Nõnda me kõik tundsime ja panime ühiselt kokku kingituse – 2520 krooni, mille Maret sealsamas pidulikult Hugo Lepnurme nimelisele Orelifondile annetas. Sellega oleme jälle astunud kolme orelivile võrra lähemale Tallinna kiriku oreli valmimisele.

Kirja pani sünnipäevaline
URVE AULIS

Keskkonverentsi erakorraline istung



TARMO LILLEOJA
Keskkonverentsi ilmikdelegaat

Oktoobri teisel nädalal toimus Taanis ja Rootsis ÜMK Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverentsi delegaatide järjekordne kokkutulek, kus oluliseks päevakorrapunktiks kujunes arutelu seoses Rootsi Metodisti Kiriku sooviga osaleda uue kiriku loomises.

Nädala alguses kogunesid piiskop Christian Alstedi kutsel kabineti liikmed, meie aastakonverentsi esindas superintendent Taavi Hollman. Nädala keskel, 6.–8. oktoobril toimus Põhjala ja Baltikumi piirkondliku grupi koosolek – seekord Kopenhaagenist eemal, Püha Luuka diakooniafondile kuuluvas puhkekeskuses Smidstrup Strandis, mis asub Taani pealinnast umbes 60 km kaugusel Põhjamere rannikul. Koosoleku kavas olid järgmised meie piirkonda puudutavad küsimused: piiskopi isiklik tööaruanne, ülevaade rahalisest seisust, järgmise aasta eelarve ja selle kinnitamine, haridustoetuste jagamine, Baltikumi pastorite palga- ja pensionifondi olukord, Koguduse Kasvu Kooli plaanitud üritused 2011. aasta sügisel Göteborgis ja 2012. aasta alguses Baltikumile mõeldud koolitus, mis toimub tõenäoliselt Tallinnas.

Rootsi metodistide ootustest

Omaette oluliseks päevakorrapunktiks kujunes arutelu seoses Rootsi Metodisti Kiriku sooviga osaleda uue kiriku loomises, millega ühineksid veel Rootsi Misjonikirik ja Rootsi Baptistiliit.

Rootsi esindajad andsid ülevaate protsessist, mis on kestnud juba aastaid ning saanud viimaks Rootsi aastakonverentsi heakskiidu. Rootsi metodistide peamisteks ühinemise põhjendusteks on Rootsi Metodisti Kiriku liikmeskonna kiire kahanemine ja tõsiasi, et ligi pooled kogudustest ongi juba sisuliselt oikumeenilised, st ühistel jumalateenistustel osalevad mitme kiriku liikmed. Keskkonverentsile saabus ka kiri ühinemise vastastelt, kes oma seisukohta põhjalikult selgitasid. Sisuliselt oli tegemist hoiatusega, et uus loodav kirik kujuneb liberaalseks ja piiblitõdedest eemalduvaks moodustiseks, milles metodismil enam kohta ei ole. Teatud osa Rootsi metodistidest on otsustanud ühinemisega mitte kaasa minna ja ÜMK Rootsis säilitada. Seega kerkis üles küsimus, kuidas ühinemine teoks teha selliselt, et oleksid täidetud mõlema osapoole ootused, minemata sealjuures vastuollu ÜMK kirikukorraga (*Book of Discipline*, *BOD*). Koosolek koostas omapoolsed ettepanekud, mis otsustati esitada juba järgmisel päeval algavale erakorralisele keskkonverentsi istungile.

Istung ja otsus

ÜMK Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverentsi erakorraline istung toimus 8. – 9. oktoobril Rootsis, Malmö metodisti kirikus. Erakorralisele keskkonverentsile kogunesid delegaadid nii Põhjalast, Baltikumist kui Euraasiast, kokku 54 inimest. Eesti aastakonverentsi esindasid vaimulikest Taavi Hollman ja Üllas Tankler, ilmikutest Thea Kant ja Tarmo Lilleoja.

Konverentsi tööpäevad algasid ja lõppesid jumalateenistusega, Rootsi esindajad andsid ajaloolise ülevaate pikka aega väldanud ühinemisprotsessist, seejärel toimus ettepaneku arutelu. Esimese päeva lõppedes otsustati lõplik hääletus jätta järgmise päeva hommikule. Esialgse ettepaneku kallal jätkas väike grupp tööd hilisööni ning järgmisel päeval esitati konverentsile ettepaneku lõplik variant, mis sisaldas mitmeid keskkonverentsi-poolseid lisatingimusi.

Viimaks hääletusele pandud ettepanek sai rõhuva enamiku delegaatide poolthääle. Seega kiideti Rootsi Metodisti Kiriku ühinemisplaan heaks, kuigi mitte sajaprotsendilise toetusega. Tegelikult käivitati protsess, mis kestab veel paar aastat ja mille käigus vajab plaan veel mitmeid kinnitusi, näiteks Rootsi aastakonverentsilt ja ÜMK peakonverentsilt, mis koguneb alles 2012. aastal. Alles seejärel võib ühinemine juriidiliselt teoks saada.

Rootsi Metodisti Kirikuga toimuvasse ei peaks me ükskõikselt suhtuma. Kindlasti vajavad sealsed õed ja vennad meie palveid, olenemata sellest, millise suuna edaspidine areng ka ei võtaks. KT

Keskkonverentsil heakskiidu saanud ettepanek Rootsi kiriku asjus

Kui Rootsis luuakse uus kirik, siis toetab Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverents selle kiriku seotust Ühinenud Metodisti Kirikuga (*Affiliated United Church*, vastavalt BOD § 572).

Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverentsi ootused uue kiriku suhtes on järgmised.

ÜMK ja uue kiriku vahel luuakse sisuline partnerlus Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverentsi kaudu.

Uus kirik loob plaani, mis kindlustab nende koguduste, vaimulike ja liikmete tuleviku, kes soovivad jääda ÜMK-sse. See peab sisaldama ka õiglast varade jaotamist.

Uus kirik sõlmib lepingu, mis kindlustab Rootsi Metodisti Kiriku varade tagastamise ÜMK-le juhul, kui ühinemist ei toimu ja uut kirikut ei moodustata. Ühinenud Metodisti Kirik Rootsis ei saa uue kirikuga ametlikult ühineda enne oktoobrit 2012.

Põhja-Euroopa ja Euraasia Keskkonverents kinnitab oma vastutust nende ÜMK koguduste, vaimulike ja liikmete eest, kes otsustavad uue kirikuga mitte ühineda.

Suurim kokkusaamine kristlaskonna ajaloos

MARK NELSON

16.–25. oktoobrini osalesin Lõuna-Aafrika vabariigis Kaplinnas kolmandal Lausanne'i kongressil*, mis tõi kokku enam kui 4000 kristlaste liidrit 198 riigist.

Korraldajad tõdesid, et ilmselt mitte kunagi varem maailma ajaloos pole kokku saanud nii palju kristlasi nii paljudest maadest. Tähtis pole siiski number, vaid tõsiasi, et kokku tuldi ühise eesmärgiga – innustamaks maailma misjonit tegelema evangelisatsiooni raames ka meie ees seisvate sotsiaalsete, poliitiliste, majanduslike ja religioossete ülesannetega.



Avamise õhtul esinenud laulukoor.

Kutsujad ja kutsutud

Kolmanda Lausanne'i kongressi delegaadiks said üksnes kutsutud. Kui palju delegaate mingilt maalt osaleb, seda otsustas Lausanne'i komitee koostöös oma partneri, Maailma Evangeelse Alliansiga, tuginedes kristlaste arvule vastaval maal.



Fotod: MARK NELSON

Mark Nelson Kaplinnas, taustal Laudmägi (*Table Mountain*).

Järgnes kohalike evangeelsete alliansside koostöö denominatsioonidega, et esindatud saaksid nii erinevad denominatsioonid, vanemad kui ka nooremad juhid, mehed kui ka naised, pastorid kui ka ilmikud. Eesmärk oli tuua kokku olulised töötegijad ja juhid, kes esindaksid ülemaailmset evangeelset kirikut kogu selle mitmekesisuses.

Eestisse tuli Kaplinna minekuks kuus kutset, üks iga protestantliku denominatsiooni jaoks. Minul oli au esindada Eesti Metodisti Kirikut. Eesti Evangeelne Luterlik Kirik saatis Lõuna-Aafrikasse Kaisa Kirikali, Eesti EKB Koguduste Liit Mari Vahermägi, Eesti Kristlik Nelipühi Kirik Ago Lilleoru, Karismaatiline Episkopaalkirik Heigo Ritsbeki ja Vabakoguduste Liit Janek Pallase. Keda kohapeale ei kutsutud, võisid üritusest osa saada läbi enam kui 650 GlobaLinki saidi, mille kaudu jälgis istungeid hinnanguliselt 100 000 inimest 91 riigis.

Kohtumised maailmaga

Mida tähendas osaleda ajaloo kõige suuremal ja laiapõhjalisemal kristlaste kokkusaamisel? See oli imeline. Juba enne Kaplinna jõudmist, kui ootasin Johannesburgis oma edasilendu, sattusin vestlusesse naisdelegaadiga, kes oli kongressile saabunud Indiast. "Kas olete kuulnud, et Indias kiusatakse kristlasi?" küsis ta. "Jah," vastasin. – "Sealt ma tulengi. Detsembrist alates on tapetud enam kui 60 inimest. Põletatakse kirikuid! Aga Jumal on imeline!"

Selline oli minu sissejuhatus kongressile. Vau! Nagu iga teine inimene, olen minagi tihti niivõrd hõivatud oma probleemidega, et ei näe suuremat pilti maailmas toimuvast. Kaplinnas sattusin ma silmitsi globaalse reaalsusega: kohtasin inimesi, kes on pealt näinud, kuidas nende sõpru on tapetud usu pärast Jeesusesse Kristusesse, ja inimesi, keda kiusatakse taga nende etnilise päritolu pärast;

** Esimene Ülemaailmne Evangelisatsiooni Kongress peeti 1974. aastal Šveitsis Lausanne'is, millest ka nimetus Lausanne'i kongress.*



Vabakoguduste Liidu pastor ja EMK Teoloogilise Seminari vilistlane Janek Pallase koos pastoriga Indiast.

ma sõin lõunat HIV-positiivse kristlasest mehega; ma sain teada, et tänapäeval elab orjuses rohkem inimesi kui 150 aastat tagasi, mil orjus ametlikult kaotati. See on meie aja reaalsus. See kõik juhtub täna!

Kuidas saan mina või saab keegi teine neile asjadele mitte mõelda ja muretseda üksnes selle pärast, kuidas säästa piisavalt raha, et sõita Sharm el-Sheiki?! Küsimus pole antud juhul isegi mitte selles, kas ma olen hea kristlane, kes on valmis järgima Jeesuse eeskuju ja jagama head sõnumit neile, kes kannatavad. Küsimus on selles, kas ma üldse olen inimene. Kas ma tunnetan teiste viletsust? Kas ma tahan muuta maailma paremaks paigaks?

Soome-ugri töö ei seisa üksi

Hea uudis on see, et lisaks traagiliste lugude kuulamisele kohtusime me Kaplinnas inimestega, kes võitlevad ja püüavad maailma aktiivselt paremaks muuta.

Mida ma Lõuna-Aafrikas kogesin, sellest kirjutan pikemalt järgmises Koduteel numbris. Kirjutan, kuidas osalesin evangeelsel telgikoosolekul Aafrika vaesteagulis. Kirjutan noorest naisest, kes töötab Indias põranda all, et vabastada orje. Kirjutan, kuidas laval seisid koos Iisraeli juudikristlane ja palestiinakristlane. Kirjutan Põhja-Korea märtri tütrest, kes valmistub järgima isa eeskuju.

Ma kirjutan ka, kuidas ma kogesin, et meie soome-ugri töö ei seisa üksi. Nagu Uus-Meremaa maooride, Ameerika indiaanlaste või Briti uelslaste juures toimuv, on ka soome-ugri töö üks osa ülemaailmsest kristlikust liikumisest, mida Jumal on alustanud viimastel aastatel, et toetada põlisrahvaid ning anda neile lootust ja tulevikku, mis tuleb, kui nad mõistavad, et Jeesus armastab neid ja räägib nende keeles.

Õppetunnid

Ma olen "Sõrmuste isanda" suur austaja. Selle filmiversioonis on stseen, kus vaenlase leegionidest ümbritsetud Rohani kuningas Theoden peab koos käputäie võitlejatega lootusetuna tunduvat heitlust. Äkki ilmub mäetipule valge kuju. "Kuningas Theoden võitleb üksi!" ütleb ta üksikule ratsanikule, kes tema kõrvale jõuab. "Ta ei ole üksi!" vastab ratsanik ja tõmbab välja mõõga. "Rohani ratsanikud! Kuninga nimel, edasi!" Ja sajad rüütlid sööstavad oma kuninga nimel rünnakule.

See Rohani ratsanike rünnakule mineku stseen meenus mulle põhjusel, et niisugused sündmused nagu Lausanne'i Maailma Evangelisatsiooni Kongress või organisatsioonid nagu Maailma Evangeelne Allianss ei ole mõeldud selleks, et kirikujuhid saaksid kokku tulla ja end mõnusalt tunda, üksteist õlale patsutada ja öelda: kas pole tore, et me kõik siin koos oleme. Eesmärk on õppida tundma üldisemat olukorda maailmas, luua kontakte ja arutada, kuidas meie kodukogudused saaksid aidata.

Lausanne'i kongressi lõppeesmärk on valmistada osalejaid ette, et nad suudaksid juhtida meie väed võitlusse meie Kuninga eest.

Eesti Metodisti Kiriku ratsavägi, edasi! *KT*

Jumala auks!

18. juulil 2010 tähistasime koosolekute pidamise kümne aasta juubelit Visklas, minu maakodus.

Kümme aastat tagasi sain Jumalalt korralduse neid koosolekuid pidada ning Jumala ja ustavate töötegijate abiga olen seda ka teinud. Mu palveks on olnud, et Jeesus ja Püha Vaim oleksid kohal, sest ainult siis on koosolekute pidamisel mõtet.

Teelistest ja töölistest

Tänu Jeesusele, selle kümne aasta jooksul on mitmed just Visklas saanud südamesse jumalalapse tunnistuse ja paljud lahkunud Taevasesse kodusse kindla teadmisega, et nad on päästetud. Üks vanamammi, keda käisin vaatamas veel enne tema lahkumist, hakkas laulma laule, mida olime koosolekuil laulnud. Oli nii rõõmus ja korraga hüüdis: "Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel!" See oli auline, sest kui ta kunagi koosolekule tuli, oli usuasi talle täiesti võõras. Oleme kogenud ka mitmeid imelisi tervenemisi!



Fotod: perekonnaarhiiv

Inna Kruubi kingitus kümne aasta juubeliks.


2005. aastal tähistati Visklas koosolekute viie aasta juubelit ja Maie Kompuse 65. sünnipäeva. Laulsid kunagise noortekoori lauljad Urve Aulise juhatusel.


Tamara Tammekännu perelaagrisse 15. augustil 2009 kogunes 93 inimest.

Visklat on külastanud inimesed mitmetest kogudustest. Väga ustav on olnud Kehra vend Arvelt Kaasma, kes on nüüd haige. “Aga süda on mul alati Visklas,” ütleb ta. Samuti Georg Kremmer ja vend Ants Paunkülast, kes on juba igavikku kutsutud. Nad osalesid südamega, tunnistasid ja palvetasid iga kord. Ustav on olnud ka Edgar Suurväli Rannamõisast – rõõmus tunnistaja, kes on alati tuld täis. Kui ta ei saa tulla, siis ta helistab järgmisel päeval ja küsib, kuidas koosolek läks. Oleme rõõmsad Iivi ja Joel Rangi üle, kes on tõelise võidmisega inimesed! Veel on meid külastanud Eenok Palm Kehrast, Ülo Meriloo. Lauluga on meid rõõmustanud Olga ja Lembit Sepp Keilast, Juhhei koor ja Oleviste mandoliinikoor.

Loomulikult on Visklas käinud Taavi Hollman, Olav Pärnamets, Toomas Pajusoo ja teised metodisti kiriku inimesed.

Peale koosolekute oleme olnud koos aias, nagu näiteks noored Olevistest eesotsas Veljo Kapteiniga. Kersti Kuusk on pidanud laulukooriga “piknikku” ja lauluharjutust. 2007. aastal käisid metodisti kiriku vene noored Visklas ööpalves. Tamara Tammekänd on korraldanud pereseminare: 2009. aastal tõi Neemo Raasiku ja Tamara pereüritus Visklasse 93 inimest üle Eesti. Oleme olnud avatud kõigile, kes südamest Jumalat armastavad.

Kümme aastat on tegutsenud ka ustav töögrupp, keda enamasti viin Visklasse ja toon tagasi linna autoga – “perenaine” Milvi Mungolt, Velli ja Matti Hollman. Üks koht on nende kõrval tavaliselt esialgu vaba. Olen ikka küsinud Jumalalt, keda veel kaasa kutsuda? Autosse on mahtunud Juhan ja Paul Lilleorg, Edgar Suurväli, Tõnu Lepisto, mitmed õed, ka Olevistest jne.

Mul on hea meel, et Jumala Püha Vaim on alati kohal olnud ja inimesed on lahkudes tänulikud. “Tulin nii kurvalt, aga lähen nii rõõmsalt, tänu Jeesusele!” Niisugune on tavaline hüvastijätt. Koosolekud kestavad 2–3 tundi. Seejärel on kaetud kohvilaud võileibadega. Inimesed vestlevad teist 2–3 tundi ega taha lahkuda. Aga meie peame Tallinna tagasi sõitma!

Viskla koosolekute kümne aasta juubeliga langes kokku ka minu 70 aasta juubel. Sel juubelikoosolekul sain mitu prohvetlikku sõnumit vend Joel Rangilt ja Iivi Rangilt. Üht neist kordas vend Joel kõne ajal mitu korda: “Mul on sulle nüüd sõnum … Püsi vahipostil! Ma ei tea kaua, aga ära väsi, püsi vahipostil.”

Andku Jumal jõudu seda teha seni, kuni Tema näeb selle töö vajaliku olevat. Täname kõiki, kes on kaasa aidanud, et koosolekud Visklas oleksid õnnistatud.

Õde MAIE KOMPUS


Tamara Tammekännu pereseminarile 9. augustil 2008 kogunesid inimesed paljudest Eesti kogudustest.


Kümne tegevusaasta juubel 2010. aasta juulis ja Maie Kompuse 70. sünnipäev. Laulsid Olga ja Lembit Sepp, külas olid Saue kogudus ning EMK Tapa koguduse pastor Joel Rang ja Iivi Rang Olevistest.

Võin ma tulla?

Jõuluks peaks Eesti vaimuliku muusika maailm täienema helikandjaga, millele on salvestatud kaksteist kui mitte kõige enam armastatud, siis vähemasti väga armastatud vaimulikku laulu.



Rebecca Kontus on varem välja andnud kaks albumit – 2008. aastal "Inglite Pisarad" ja kohe seejärel omaloomingu albumi "Déjà Vu." Ometi tundus juttu ajades, et just see kolmas on teda eriliselt puudutanud.

Laule esitab Rebecca Kontus, kes on ka üks projekti eestvedaja. Plaadi teine produtsent on Katrin Ventsel EMK Tallinna kogudusest. Et olen näinud tegijate säravaid silmi, suurt innustust ja sisemist tuld, võtsin novembri teisel poolel hetke aega, et Rebecca ja Katriniga uue plaadi teemal pisut juttu ajada.

Mis on "Võin ma tulla?"?

Rebecca: "Võin ma tulla?" on plaat, millelt saab kuulata traditsioonilisi kirikulaule, mis kõik on kenasti olemas ka raamatus "Vaimulikud laulud" ja tuttavad koguduse igapäevaelust.

Kust pärineb idee?

Katrin: See on mul olnud tegelikult juba üle kahekümne aasta. Olen ikka mõelnud, et keegi võiks salvestada need kaunid laulud, mida kogudustes jumalateenistustel laulame. Omal ajal ma muidugi ei osanud arvata, et võiksin ise niisuguses projektis osaleda. Aga kuna me Rebeccaga oleme nüüdseks juba viis aastat koos töötanud ning kaks albumitki välja andnud, jõudis järg ka selle projektini.

Kuidas valisite välja laulud, mis plaadile on saanud?

Katrin: Panime kokku esialgse nimekirja võimalikest lauludest. Aga et laulude valikul arvestada võimalikult paljude arvamusega ja välja selgitada, millised kirikulaulud Eesti inimesele ikkagi kõige enam südamelähedased on, sai teoks lausa pisike avaliku arvamuse uuring. Küsitlesime metodisti, luteri ja nelipühi kiriku liikmeid. Sõelale jäi paarkümmend lemmikut, mida ikka ja jälle nimetati. Plaadile pääses neist lõpuks kaksteist, teiste hulgas näiteks "Ära mine minust mööda", "Jäägu Jumala rahu su üle", „Kogu hing laulab vaid Sulle", „Ole mu nägemus" jt.

Rebecca: On ju väga palju ilusaid laule, aga et lõplikku valikut teha, andsin selle protsessi sisimas Jumala kätte ja arvan, et need kaksteist laulu, mis plaadile jõudsid, on väga õiged laulud.

Paar sõna projekti bändist?

Rebecca: Muusikuid otsides oli meie mõte, et ka nemad võiksid olla kristlased, ja mitte ühest kirikust, vaid erinevatest. Sest küsimus ei olnud ju ▶



Katrin

üksnes tehnilises esituses, vaid ka emotsioonis. Ka laulude arranžeeringud on sündinud selle meeskonna tööna. Jagasime bändi liikmetega omavahel laulud nii, et igaühe peale jäi arranžeeringu tegemine mõnele laulule.

Plaadi muusikalisse meeskonda kuulusid Marek Talts (kitarr), Ahto Abner (löökpillid), Matis Metsala (klahvpillid), Peedu Kass (kontrabass), Danel Aljo (saksofon) ja Eivin Toodo (viiul).

Mõni kogemus, mida jagada?

Katrin: Huvitav oli avastada enda jaoks kirjakohad, mis laulikus laulude juures kirjas. Ma ei olnud neid varem sellises seoses lugenud. Nüüd tegin seda kogu valiku ulatuses ja sain sealt terve jutluse. Alles nii avaneb, mis emotsiooni põhjal üks või teine laul on tegelikult kirjutatud või mis on olnud autori mõttes.

Ja kui siis veel lisada teave autori kohta! Näiteks laulu "Ära mine minust mööda" juures on viide kirjakohale, kus pime hüüab Jeesuse poole. Selle laulu teksti on kirjutanud Fanny J. Crosby, kes elas küll 95-aastaseks, aga oli eluaeg pime. Mida ta tegelikult tundis, kui kirjutas laulu sisse, et "teistele kui armu annad, anna mulle ka!"?! Kibestunult niisugust teksti ei kirjuta, tal pidi see arm olema.

Miks just "Võin ma tulla?"

Katrin: Pealkirja "Võin ma tulla" taga peitub tegelikult kaks mõtet.

Esiteks mõtlesime inimestele, kes pole kunagi kirikus käinud või pole sinna kaua sattunud. Sageli nad küsivad endalt: "Jah, kirikus on vahva ja hea, aga kas see võiks olla nii ka minu jaoks? Kas mina ka võin tulla?"

Ja teiseks – kindel on see, et üksnes tehniliselt ei saanud neid laule stuudios laulda. Nende laulude sõnadele peab mõtlema ja nende sõnumi peab endas läbi tunnetama. Need laulud küsivad nii lauljalt kui ka kuulajalt: "Võin ma tulla?" Nad räägivad oma jutluse, kui lubame neil tulla.

***

"Võin ma tulla?" esitluskontserti ei maksa jõulude ajal siiski oodata, küll on lootust, et Rebecca esitab neid laule kevadel vaikse laupäeva kontserdil jazzkaarel. Plaat ise peaks aga küll jõuludeks valmima ning jõudma nii kogudustesse kui Logose raamatupoodi. Kel plaadi vastu kindel huvi, võib asja täpsustada kodulehe www.rebeccakontus.com vahendusel.

Küsis KÄRT JÄNES-KAPP

O_2 ehk hing

Meile, Reeküla koguduse noortele, tuli mõte: mis oleks, kui korraldaksime oma piirkonnas eakaaslastele lahedaid üritusi, kus jagame ka kristlikku sõnumit. Esitasime programmile "Euroopa noored" oma projekti ning saime rahastuse. Praeguseks on raha kulutatud ning kavandatu ellu viidud. Kuidas ja mida tegime?

Meie projekt kandis pealkirja "Kuritegevuse ennetamine Pihtla valla noorte hulgas" ja tegevused vältasid jaanuarist oktoobrini. Selle raames viisime läbi mitmeid spordiüritusi: proovisime mäesuusatamist, sõitsime kanuuga, katsetasime värvikuulimängu (*paintball*'i), tolerantsijalgpalli, mägironimist, hiphoppi ja palju muud. Paralleelselt käsitlesime noortega mitmeid kuritegevuse valdkondi ja kristlikke teemasid.

Sport ihule (ja hingele)

Üks eriti meeldejäävaid sportlikke ettevõtmisi oli kindlasti mäesuusatamine ja lumelauasõit Väikesel Munamäel, mida paljud kogesid esimest korda. Muljed olid ootuspäraselt positiivsed. Mõnigi osaleja sai lausa pisiku sisse ning asus tegema plaane tagasiminekuks.

Värvikuulimängu nautisid osalejad aga niivõrd, et isegi punktide lugemine ununes ja võitja jäigi välja selgitamata.

Foorumteater hingele (ja ihule)

Lisaks sportimisele analüüsisime projekti raames mitmeid kuritegevusega seotud teemasid, nagu vägivald, sõltuvusained, internetikuritegevus ja huligaansus. Neiski asjus said noored ise kaasa rääkida. Teemade käsitlemiseks viisime aeg-ajalt läbi foorumteatri etendusi, kus mängisime läbi huligaansusega seotud situatsiooni. Seejärel avanes noortel endal võimalus olukorda

vajab Jumalat

Munamäel suusatamas ja lumelauaga sõitmas.
Foto: INGA KAASIK











muuta. Mõnigi elas olukorda nii sisse, et pidi peaaegu enesekontrolli kaotama, et ainult õiglus saaks jalule seatud.

Kuna foorumteatris käsitletud lood pärinesid elust enesest, usume, et need suunasid noori ka edaspidi argielus analoogsetes situatsioonides asja üle järele mõtlema ning õigluse eest seisma.

O_2

Kuna paljud Pihtla valla noored ei ole kristlased, oli meie eesmärgiks rääkida neile ka Kristusest. Projekti raames käisid noortele kõnelemas mitmed külalised: Mihkel Madalvee rääkis valikutest, Aivar Arge elust Kristuses, Andrus Kasepuu tõi sõnumi Jumalast laulu kaudu. Samuti näitasime noortele videoid ja tunnistusi sellest, kuidas Jumal on inimeste elu muutnud.

Mõtlesime ka oma üritusele välja nime “O_2”, mille selgitasime noortele lahti järgmiselt: nii nagu keha vajab hapnikku, nii vajab hing Jumalat.

Kui küsisime osalenute muljeid, saime väga positiivseid vastukajasid.

“Minule need väga meeldivad, seltskond on väga hea, ja tegevused, mis te välja mõelnud olete, on veel paremad. Ronimisseinal ronimist ja *paintball*’i pole varem proovinud, aga kui nüüd tänu O_2 üritusele need tegevused katsetatud said, on tahtmist neid veel teha.”

“See oli väga hea projekt ning arvan, et see mõjus noortele. Kahju, et läbi sai.”

“*Paintball* oli ülivägev, kogu see üritustesari oli üle mõistuse tore, selliseid üritusi võiks rohkem olla ... ei kahetse, et tulin, parim.”

Loodame, et projekt innustas osalejaid niivõrd, et ka noored ise tahaksid tulevikus taolisi üritusi läbi viia, ning aitas neil ka Jumalale lähemale jõuda.

Projekt sai teoks Euroopa Liidu programmi “Euroopa noored” toetusel.

Reeküla koguduse noored MERLIN, RIINE, KAILIIS, MARIA ja noortejuht MARJANA LUIST

Toimetuse märkus: Kuressaare noortekeskuse noorsootöötajat ja EMK Reeküla koguduse noortejuhti Marjana Luisti tunnustas pikaajalise panuse eest noorsootöösse tänavu ka Saaremaa maavalitsus.

O$_2$

Hiphoppi harjutamas. Foto: GALINA LATKINA



Üks värvikuulimängu võistkond.



Munamäel suusatamas ja lumelauaga sõitmas. Foto: INGA KAASIK



Tolerantsijalgpall. Foto: DIANA TURJA



Värvikuulimäng. Foto: MARJANA LUIST

ISSN 1406-2291